

HC 52: God is een goudzoeker - over verzoeking en beproeving.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Psalm 26: 1, 2, 4

Inleiding: Goudzoeker.

Lezen: Jakobus 1: 1-18

Gebed: zingen GK 178 (bundel 2006) U, Vader van het licht...

HC 52 vr/ant. 127

Preek

Nieuw Liedboek 103 c Loof de Koning heel mijn wezen.

Geloofsbelijdenis

Psalm 5: 9

Gebed

Collecte

Nieuw Liedboek 912 "Neem mijn leven, laat het Heer.

Zegen.

Voor de dienst:

Het thema voor deze dienst is "God is een goudzoeker".

Ik kreeg een vraag uit een bijbelstudiegroep: 'Wat is het verschil tussen 'verzoeking en beproeving? Kan God verzoeken?'

Want in het Onze Vader bidden we: "Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de Boze".

Zo stond dat ook in de brief van Jakobus in de vertaling van 1951: "Houdt het voor enkel vreugde mijn broeders, wanneer u in velerlei verzoeking valt...".

Ik weet niet wat u denkt, maar ik denk dan: 'Dat vindt ik helemaal geen vreugde!

Verzoeking, verleidingen, zijn voor mij een strijd die er elke dag is. Ik zie uit naar de dag, dat die verzoeking en alle pijn en falen er niet meer zullen zijn'.

In de NBV staat het wat anders. Daar staat het zo: "Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broeders en zusters, als u allerlei beproevingen ondergaat".

Was Abraham blij, toen hij de berg Moria beklom en zijn zoon moest offeren?

Is de christen in Pakistan blij, als hij moet vluchten en alles achterlaten, omdat hij in Jezus gelooft?

Vreemde blijdschap. Wat bedoelt Jakobus?

Nou, daar gaat de preek dus over: over verzoeking en beproevingen.

En over een God die goud zoekt.

Voor de kinderen: Hoe maak je goud?

Goud kun je niet maken. Goud moet je vinden. En als je het vindt, vind je geen mooie goudstaaf, maar het zit verborgen in steen. Vaak diep onder de grond. Gouderts.

Dat erts, die steen, moet je stukslaan en daarna verhitten in een oven. Zó heet, dat het goud smelt en uit de oven loopt. Wat je overhoudt is een beetje goud en een hoop steenafval.

En weet je: als een goudzoeker goud genoeg heeft voor een ring van 10 gram goud, zoals mijn trouwring, dan heeft hij daarnaast een berg van 18000 kilo afval!

Dan begrijp je waarom goud zo duur is!

Maar: zonder oven krijg je dus geen goud. Alleen door vuur heen.

Daarmee vergelijkt de Bijbel de beproevingen, die God geeft. God is een goudzoeker.

Preek:

Kent u Denise?

Denise was een meisje van 16. Een vrolijke tiener.

Op een dag wil ze op school met een paar vriendinnen de trap op rennen.

Ze struikelt en komt hard neer.

Haar handen doen pijn.

En ze zegt: "Ik weet niet wat het is, maar ik heb zo'n slap gevoel in mijn benen".

'Dan moet je ook niet zoveel aan de lijn doen', grapt een van haar vriendinnen.

Maar tegen de avond kan ze nauwelijks meer lopen. De volgende ochtend zijn haar benen en armen verlamd. Na een poosje is zij ook blind.

Denise blijkt het slachtoffer van Multiple Sclerose. En bij haar gaat het proces ongewoon snel.

Ze wordt opgenomen in het ziekenhuis.

En daar ligt ze.

Na een tijdje kan Ze kan niet meer lezen, geen televisie kijken. Ze kan niet eens naar buiten staren.

En ze weet, dat ze niet meer beter wordt. Nooit meer met haar vriendinnen naar muziek luisteren. Praten, lachen.

Af en toe kwamen er wel eens wat vrienden langs.

Maar als je lang in het ziekenhuis ligt, zie je ook die steeds minder.

Na een tijdje kwam alleen haar moeder nog bij haar op bezoek. Die praatte tegen haar, las voor uit een boek of uit de bijbel. Bad voor haar.

Het verbazingwekkende was, dat Denise nooit klaagde.

Ze bleef vertrouwen op God.

Zo heeft Denise bijna tien jaar in dat ziekenhuis gelegen.

Toen is ze in alle stilte gestorven.

Als je dat hoort, denk je: "Wat voor zin had dit lijden? Deze beproeving?"

Waarom laat God zoiets kwaads nu toe? Wie heeft hier nu wat aan?

Thema: "God is een goudzoeker".

Thema-dia.

1. Blijdschap.

Waarom laat God dit kwaad toe?

Ja, dat was ook de klacht van de mensen waaraan Jakobus zijn brief schrijft.

Hij noemt die mensen 'de twaalf stammen in de verstrooiing'.

Wat waren dat voor mensen?

Hoogstwaarschijnlijk waren dat mensen, die eerst in Jeruzalem woonden. Joden.

Maar ze waren tot geloof in Jezus gekomen. Jezus de Messias.

In de eerste tijd was dat geweldig mooi geweest.

Ze hadden door Jezus vrede met God gevonden.

Er gebeurden grote wonderen in Jeruzalem. Lammen en blinden werden genezen.

Allerlei mensen vonden elkaar. Armen kregen steun. Het leek één groot feest.

Maar: ook de vijandschap groeide.

En die werd zó groot en bedreigend, dat veel christenen uit Jeruzalem wegvluchtten.

Hun mooie huis, hun akker, hun familie lieten ze achter.

Ze werden verstrooid. Arm. Ver van Jeruzalem.

En ook daar kwamen ze spot tegen en vijandschap.

En ze klagen daar blijkbaar over: waarom gebeurt dit met ons? Waar is Jezus nu?

Wij hebben ons leven aan hem gegeven en dan dit! Er groeit bitterheid. En dat begrijp je.

En wat is dan de reactie van Jakobus, de pastor?

Dit: "Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broers en zussen, als u allerlei beproevingen ondergaat!".

Blijdschap???! Hoe kan Jakobus dat nu zeggen? Wat bedoelt hij?

2. God is goed.

Die christenen in de verstrooiing maken God verwijten. Wat is dat voor God, die ons zoveel kwaad geeft!

Net zoals de 12 stammen, die op weg waren door de woestijn naar het beloofde land:

“Waarom leidt God ons door de woestijn! Wil hij ons hier laten sterven?”.

Maar Jakobus maakt dan één ding goed duidelijk: God is goed en Hij heeft niets met het kwaad te maken. Hij geeft alleen maar goede gaven. Hij schiep een paradijs.

Hij is de vader van het licht en Hij woont in het licht. Hij is de vader van de hemellichten. En dat licht wordt nooit verduisterd. Dat licht gaat ook nooit onder.

Hij is niet dan eens licht en dan eens duister. Onberekenbaar.

Nee, er is in Hem geen spoor van duisternis of kwaad.

Kijk maar naar Golgotha. Hij laat zij eigen lieve zoon sterven aan een kruis om het kwaad uit ons hart en uit de wereld te verdrijven.

Zó goed is Hij.

Hij zal je daarom ook nooit in verzoeking leiden. Tot zonde verleiden.

Dát staat voorop: God is goed en Hij wil het kwaad niet.

Maar, hoe kan dat dan?

Want we bidden toch tot God: “Leidt ons niet verzoeking”?

Waarom bidden we dat, als Hij ons toch nooit in verzoeking leidt?

3. Allerlei beproevingen.

Om dit te begrijpen moet u weten, dat de Griekse taal maar één woord kent voor onze woorden verzoeking en beproeving. Zij hebben alleen maar het woord ‘peirasmos’. Dia.

En dat woord kan dus én ‘verzoeking’ én ‘beproeving’ betekenen.

Het gaat dan ook vaak om één situatie.

Je wordt vervolgd om je geloof in Jezus, je wordt bespot, komt misschien in de gevangenis.

Wat doe je?

Laat je God teleurgesteld los of kijk je door die vijandschap heen en kies je ervoor om op God te blijven vertrouwen?

Je kunt in het Onze Vader dus ook vertalen: “Breng ons niet in beproeving, maar verlos ons van de boze”. Zo staat dat nu ook in de NBV: “En breng ons niet in beproeving, maar red ons uit de greep van de boze”.

In het Grieks is het dus één woord. Peirasmos.

Maar in diezelfde situatie wil God dat we het goede kiezen en de satan wil dat we het kwade kiezen.

De duivel wil ons laten vallen en God wil ons juist laten groeien.

Dat zie je bij Jozef.

Hij is zoon van Jakob en daarom drager van grote beloften. Een land, een volk, een zegen voor de hele wereld.

Maar op een dag zit hij in de gevangenis in Egypte. Land vol afgoden in verleidingen.

En let op: hij zit daar jarenlang!

Wat doet Jozef? Schrijft hij God teleurgesteld af?

Zegt hij: “Ach, die God van mijn vaders bestaat gewoon niet! Mooie verhalen hoor. Leuk voor bij het kampvuur. Maar het is niet waar!”.

Nee, hij blijft vertrouwen, ook al lijkt de vervulling van al die mooie beloften letterlijk kilometers ver weg.

In dat land wordt hij slaaf in het huis van Potifar.

Maar in dat huis woont ook de vrouw van Potifar en die ziet, dat Jozef een mooie jongen is.

Ze probeert hem in haar bed te krijgen. En dat probeert ze niet één keer. In Genesis staat dat ze dat dagenlang deed. Iedere keer weer. Wat een verleiding!

Wat doet Jozef?

Hij vlucht bij haar weg. Hij wil zijn meester en zijn God niet teleurstellen.

Of denk aan Job. Een rijk man. Groot herdersvorst.

En ook een vroom man. Hij wandelt echt met God.

Maar dan komt de satan in de hemel en klaagt bij God over dat mooie geloof van Job: "Hij gelooft alleen maar in u en brengt alleen maar mooie offers omdat u hem zo zegent!

Zijn liefde voor u is betaalde liefde. Neem hem alles maar eens af....!".

En dan mag satan alles van Job afnemen. Behalve zijn leven. Job komt in de "peirasmos".

Wat doet Job?

Hij blijft trouw aan God. Het goud van zijn geloof glanst op in een donkere wereld.

Zo kan alles in je leven en elke dag een beproeving zijn.

*Wat doe je met je geld? En als het je goed gaat, laat je God dan los of ben je juist dankbaar en laat je anderen delen in je rijkdom?

*Je bent lid van de kerk, maar je bent teleurgesteld. In de mensen. In de aandacht. In het misbruik dat plaatsvond. Wat doe je? Laat je de gemeente van Christus dan los of ga je die met extra energie dienen? Omdat je weet dat jouw liefde voor die mensen nu meer dan nodig is. Omdat je weet, dat jij ook leeft van de onverdiende liefde van God.

*Het is moeilijk in je huwelijk. De eerste liefde was overrompelend mooi. Maar in de loop van de jaren wordt het moeilijker. Vaker ruzie. Onbegrip. Ziekte. Problemen bij de seksuele gemeenschap.

Wat doe je: laat je je man of vrouw los? Sluit je de ander langzaam maar zeker buiten je hart?

Of kies je ervoor om liefde te blijven geven?

Onder een beproeving kun je dus groeien in vertrouwen en liefde. Of je kunt verbitterd raken. En nu vraag je in al die situaties aan je Vader in de hemel:

"Vader, ik weet niet waarom gebeurt wat er gebeurt. En deze ziekte, de vijandschap of de eenzaamheid doen mij pijn. Echt pijn. Help mij om niet verbitterd te raken. Geef dat de boze mijn hart niet in zijn greep krijgt met zijn verleidingen. Leer mij om Jezus te volgen, die nog veel grotere verzoeken tegenkwam dan ik".

4. Begeerte.

Zo komt Jakobus uit bij ons eigen hart: wat is jouw begeerte?

Dat wil God boven water halen!

Wat leeft er in je hart?

Vers 14: "Iedereen komt in verleiding door zijn eigen begeerte, die hem lokt en meesleept. Is de begeerte bevrucht, dan baart ze zonde; en is de zonde volgroeid, dan brengt ze dood voort".

Dat zie je in het Paradijs gebeuren.

De grote Schepper van onze aarde geeft de eerste mens een prachtige plek in zijn ontluikende wereld. Man en maninne. Zij mogen als koning en koningin leven in een paradijselijk mooie streek.

Zij mogen daar leven en werken en bewonderen.

De geschiedenis kan beginnen. Het grote rad van de tijd komt in beweging.

Maar God waarschuwt hen voor de mogelijkheid van het kwaad.

Hij zegt: 'Van alle bomen mag je eten, alleen niet van die ene boom in het midden van de Hof. Als je daarvan eet, zul je sterven. De boom van de kennis van goed en kwaad".

In het midden van de Hof. Ze komen er elke dag langs.

Vanaf die dag kent de mens het kwaad".

Totdat de slang, de satan, de Hof binnenkomt en maninne verleidt.

Eerst maakt hij haar door zijn leugens van God los.

Hij erkent, dat de mens niet van die boom mag eten. Erkent de woorden van God.

Maar je hoort hem zeggen: "Ja, manninne, dat heeft hij inderdaad gezegd. Maar weet je ook waarom hij dat gezegd heeft? Omdat hij bang is, dat jullie door de vrucht van deze boom net zo wijs zullen worden als hij. Hij wil jullie klein houden!".

En opeens kijkt manninne met andere ogen naar de vruchten van de boom: in haar hart groeit de begeerte naar die kennis, die God blijkbaar voor zichzelf wil houden. Ze neemt van de vrucht en eet.

En haar hart begint te sterven.

Als zij nu de voetstappen van de HERE in de hof hoort, is het niet grote vreugde die haar vervult. Maar angst. Twijfel. Afstand.

Ze ziet haar naakte, kwetsbare huid. Ze wil zich verbergen.

5. Goud.

Waarom doet de HERE dit?

Waarom die boom in het Paradijs?

Op catechisatie zeggen de kinderen dat altijd weer: "Waarom heeft God die boom daar dan ook neergezet!?!? Als die boom daar niet had gestaan, hadden Adam en Eva daar niet van kunnen eten. Was er ook niets gebeurd".

Nou, denk eens na.

Waarom zou God die boom hebben aangewezen?

Was die boom lelijk en donker? Waren de vruchten giftig?

Nee. Het was een gewone boom.

Voor die dag leefden Man en manninne in onschuld. Ze wandelden met God in de avondkoelte.

Er was geen goed of kwaad.

Totdat de Here God op een dag die boom aanwijst. Een gewone boom.

Opeens kunnen man en manninne kiezen.

Opeens kunnen ze ook laten zien, dat ze God vertrouwen. Iedere dag opnieuw glanst in hun harten het goud van het geloof. Hun liefde voor hun Schepper.

Zo kun je zeggen tegen je vrouw, dat je van haar houdt.

Maar je kunt het ook laten zien. Doordat je bloemen voor haar meeneemt. Of een keer een gouden sieraad voor haar koopt.

Ik probeer elke week een stukje te fietsen. Regelmatig neem ik voor haar dan een paar haringen mee. Ik weet dat ze daar veel van houdt.

Ik ben dus blij, dat er haringen bestaan.

Waarom zijn er beproevingen?

Omdat Hij ons liefheeft.

Hij is als een minnaar, die steeds aan zijn geliefde vraagt: "Heb je me nog lief".

Hij wil dat steeds weer weten. Hij wil het zien. Steeds weer zien.

Zo gaat dat in de liefde.

Wij zijn zijn geliefde. Zijn bruid.

En al die beproevingen in ons leven zijn juist tekenen van die hartstochtelijke liefde.

Vervolgelingen, spot, verleidingen,..., ja, het is allemaal niet makkelijk. Daar hoeft je op zich niet blij van te worden.

Maar door al die beproevingen heen wil de HERE ons hart proeven.

Als de HERE ons met rust zou laten, dan zouden we ons pas echt zorgen moeten maken.

Zoals een minnaar, die nooit meer vraagt: "Je houdt toch nog wel van me?".

En Hij wil het niet alleen zelf zien.

Want je zou nu kunnen zeggen, dat God dat wel weet. Hij kan toch in ons hart kijken.

Dat is waar. Maar hij wil dat ook de wereld om ons heen het ziet.

Hij wil dat de engelen het zien.

De duivelenwereld.

Denk aan Denise. Bijna 10 jaar lag ze in het ziekenhuis.
Verlamd en blind. Alleen haar moeder kwam nog op bezoek.
Wat had haar lijden voor zin? Als toch geen mens haar geloof zag?

Nee, misschien zagen veel mensen haar geloof niet.
Maar de engelen zagen het wel.
En de satan zag het ook met zijn duivelen.
In de hemel werd er gejuicht. In de hel werd er gevloekt.
Om Denise.

Ik las een mooi beeld.
Een smelter van gouderts doet zijn gouderts in de smeltkroes. Het goud smelt en komt
boven drijven. De smelter schept het vuil van het goud.
Hij schept het vuil zo vaak van het goud, totdat het zo zuiver is, dat hij zijn eigen gezicht erin
kan zien als in een spiegel. Zo wil hij zijn beeld, zijn gezicht, in ons leven zien.

God is een goudzoeker. Het goud van onze liefde.
Dat bedoelt Jakobus, als hij schrijft: "Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broers en
zussen, als u allerlei beproevingen ondergaat".

Dia.

En Petrus, zijn broeder, schrijft precies hetzelfde:

"Verheug u hierover, ook al moet u nu tot uw verdriet nog een korte tijd allerlei
beproevingen verduren. Zo kan de echtheid blijken van uw geloof – zoveel
kostbaarder dan vergankelijk goud, dat toch ook in het vuur wordt getoetst – en
verwerft u lof, eer en roem wanneer Jezus Christus zich zal openbaren".

Amen.